

styre deres egne Sager, men har maattet modtage en kongevalgt Borgmester som Formand for deres Byraad. Løvrigt vil jeg endnu blot sige, at den Udvej, det ærede Flerthal har vist til at komme udenom Spørgsmaalet ved at faa det ordnet ad administrativ Vej, vistnok ikke kan anvendes i de større Byer. Jeg skal slutte med at henvise til mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling og anbefale mine Meningsfæller at stemme mod den foreslaaede Dagsorden.

Indenrigsministeren (Bramsen): Mig er det ikke kommet overraskende, at det høje Tings Udvalgsflertal har ønsket at endnu denne Sag ved den Dagsorden i afslaaende Retning, eftersom jeg jo er fuldt bekendt med, hvorledes det høje Ting i Marts 1897 i en udførlig Motivering til den Dagsorden har paavist Manglerne ved Lovforslaget, og at dette Forslag, til Trods for denne Dagsordens Vedtagelse er blevet fremsat i det andet Ting ordret som den Gang og sendt her op, uden at der er taget noget som helst Hensyn til, hvad der i den Henseende herfra er blevet gjort gældende. Det er altsaa blevet sendt her op med de Mangler, som vare paaviste herfra, og som maa erkendes at være til Stede i den Grad, at endogsaa en enkelt af Forslagsstillerne i Folketinget selv gav sig til at kritisere Lovforslaget, inden det forlod det andet Ting. Det forekommer mig, at det er i god Overensstemmelse med det høje Tings tidligere Stilling for saa kort Tid siden, og at man i Virkeligheden ikke har kunnet vente, at der skulde være foregaaet nogen Forandring i den Henseende over for vedkommende Forslag. Naar der er blevet talt om, at man kunde bebrejde Fler-tallet i det Udvalg, som nu har sluttet sit Arbejde, at det ikke havde forsøgt at forbedre Lovforslaget, tror jeg, at man ganske maa tiltræde Ordførerens Udtalelse om, at et Forsøg i den Henseende ikke vilde være lykkedes. Min Forstaaelse af dette Lovforslag har i lang Tid været den, at det i Virkeligheden ikke sejler under ægte Flag. Det skulde i Virkeligheden hedde: Forslag til Lov om Valg af Byraadsmedlemmer i Købstæderne. Det er i Virkeligheden det, man tilsigter ved det, der her er foreslaaet, men man udtaler det paa den Maade, at det skulde afgøres gennem en Lov om Valg af Borgmestre i Købstæderne. Den kongevalgte Formand, Borgmesteren i Købstæderne, hænger nemlig saa nøje sammen med de bestaaende Regler for Valg af Byraadene, at man ganske sikkert ikke kan forandre noget i den

Henseende i den bestaaende Ordning uden at forrykke de ved Lov 26de Maj 1868 fastsatte Regler for Valg af Byraadene. Derfor vil, tror jeg, ganske bestemt ethvert Forsøg paa at forandre noget i denne Lov, ikke kunne føre til det tilsigtede Maal, efter som der bag ved Lovforslaget ligger noget, som er meget væsentligt, og som man ikke ved nogen som helst Forandring vil kunne komme til at tage tilstrækkeligt Hensyn til. Ganske i Almindelighed kan det være meget rigtigt, hvad det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) sagde, at det ikke er behageligt, at Lovforslaget bliver tilbagevist, men det forekommer mig rigtignok, at der er meget god Anledning til at afvise Forhandlingerne paa dette Grundlag i Overensstemmelse med, hvad man heroppe har gjort tidligere over for det selv samme Forslag, idet man samtidig har paavist de store Mangler ved Lovforslaget, som ikke kunne afhjælpes.

Naar den ærede Ordfører baade i Betænkningen og her i Salen har betonet, at Indenrigsministeren har en Ret til at ud-nævne andre end Byfogeden paa Stedet til Borgmester, er det jo ganske sandt, den rent formelle Ret er Ministeriet i Besiddelse af, men det er jo en meget gammel Praksis, at Byfogden, hvor der ikke findes et særligt Borgmesterembede, skal fungere som Borgmester. Det er jo endogsaa saaledes, at der i Loven om Retsbetjents Lønninger er paalagt Byfogeden en Pligt i den Henseende. Det kunde imidlertid ordnes, som den ærede Ordfører udtalte, men vel at mærke saaledes, at Magistratsforretningerne da maatte adskilles fra Borgmesterembedet og henlægges til Byfogedembedet. Det er jo ogsaa muligt, at det i enkelte Tilfælde med Held kunde gøres, hvor der foreligger særlig gode Betingelser for, at man derigennem kunde opnaa, et Valg, som Staten kunde være tilfreds med — det skal jo være Statens tilsynshavende — og som Befolkningen ogsaa kunde være glad ved at se truffet. Det er jo et ulønnet Hverv, saa det vil ikke altid kunne paaregnes, at nogen vil paatage sig dette Arbejde, som jo ikke er saa ganske ringe. Det er dog vist bedre i al Almindelighed at blive ved de nuværende Forhold, indtil vi gennem en Retsreform komme til den Forandring, som nødvendiggor en anden Lovgivning, thi ellers vilde det let kunne føre til, at man alle Steder begyndte at ansøge om at faa en saadan Ordning indført med Hensyn til Byraadene, og der vilde vist komme ikke saa lidt Uro og vistnok ogsaa Utilfredshed hos store Dele